

AVUI... COM AHIR (26)

«B» DE BIBLIOTECA. RAMBLA DEL GENERAL VIVES, 2, IGUALADA

PAU LLACUNA

Tots tenim clar el que és un vestigi arqueològic. Sabem que ens recorda un fet o un assentament que, en un cert moment de la història, es va donar en un lloc determinat. Són elements, que pel que sigui, es neguen a desaparèixer. Vestigis del passat.

Si això passa amb restes arqueològiques prehistòriques, romanes o medieval, tots ho tenim molt clar. Avui també ho tenim clar en el que anomenem arquitectura industrial: a Igualada en tenim molts, d'aquest vestigis. Però ara i

aquí parlem d'un element menor però significatiu, que sembla haver-se negat a desaparèixer per recordar el passat. Un senyal del passat, premonitori de futur. No és un gran vestigi, és un incís que ens recorda el que havia estat. Ens referim a la «B» que encara podem veure pintada a la porta de l'edifici de la rambla del General Vives, 2, l'entrada de l'antiga biblioteca de la Caixa. El rètol deia CASA DE CULTURA. BIBLIOTECA PÚBLICA, i el que es conserva és la segona B de la paraula Biblioteca.

És evident, doncs, que aquesta B ens recorda la Biblioteca que hi havia al primer pis: és el passat. Però és un senyal premonitori de futur, ja que l'actual Biblioteca Central té com a logotip una B. El color ha canviat; la lletra és la mateixa; l'antiga és negra, l'actual vermella. Passat i present units per una lletra. Ahir com avui.